

SALUT I SOSTENIBILITAT

Ruta d'esport i natura a les Corts

Ajuntament de
Barcelona

Districte de l'esport, districte verd

L'estiu del 1992, Barcelona va des-tapar els seus encants i va deixar meravellades persones de tot el món, que van veure com la Ciutat Comtal es convertia en la capital mundial de l'esport durant quinze dies. El vincle entre la ciutat i l'esport, però, no va començar aleshores. Barcelona ja tenia una llarga trajectòria en la pràctica d'activitats esportives i la celebració de competicions d'àmbit estatal i mundial. Les polítiques per impulsar l'esport com a eina d'educació, salut, formació, transmissió de valors i millora de la cohesió social han estat, des de sempre, una prioritat de la ciutat.

El districte de les Corts destaca per l'especial vinculació amb l'esport: grans equipaments de diferents disciplines esportives, un entorn natural privilegiat —amb el Parc Natural de Collserola i altres zones verdes— i la presència de clubs històrics com el Reial Club de Polo, el Reial Club de Tennis Barcelona i el Futbol Club Barcelona, tres insti-

tucions que van permetre que la ciutat de Barcelona comencés a practicar esports que al nord d'Europa i als Estats Units feia dècades que formaven part de l'oci de la ciutadania. El Futbol Club Barcelona ha estat el que ha arrelat amb més força a la ciutat i el que ha tingut més projecció internacional. L'antic Camp de les Corts, ubicat a la travessera de les Corts, el Camp Nou i el projecte en construcció de l'Espai Barça mostren la sòlida relació entre el club i el districte.

Els Jocs Olímpics van servir per consolidar les Corts com a districte de l'esport. La Diagonal, escollida com una de les quatre àrees olímpiques, va experimentar un seguit d'intervencions urbanístiques que van millorar la connexió de la zona amb la resta de la ciutat. Paral·lelament, com que els clubs esportius ubicats en aquesta zona van ser seleccionats com a seus de competició, les seves instal·lacions van experimentar importants millores.

Barcelona vista des de Collserola. © Quim Roser

* Els grans equipaments, l'entorn natural i la presència de clubs històrics vinculen l'esport a les Corts

El Parc Natural de Collserola, el Parc de Cervantes i altres àrees verdes del barri ofereixen un entorn ideal per fer jòguing, caminades, rutes amb bicicleta i qualsevol altre tipus d'exercici a l'aire lliure. Un conjunt de camins senyalitzats i adaptats per a tots els públics permeten resseguir part del parc natural, ja sigui a peu o amb uns transports sostenibles que fomenten les pràctiques saludables conjugant salut i esport, natura i ciutat, entorn i patrimoni. En aquest sentit, cal fer menció de l'àmplia oferta de carrils bici que fan possible la mobilitat dins del districte i la ciutat i que, a més, connecten amb els municipis propers.

Tant els clubs esportius com els equipaments encarregats de gestionar les zones verdes cooperen per fer, del districte de les Corts, un Territori Socialment Responsable que vetlli per la inclusió de tots els ciutadans i ciutadanes i per una ciutat més justa, neta i respectuosa amb el medi ambient. Els diferents agents esportius, les empreses i els clubs històrics, conscienciats de la seva responsabilitat social empresarial, busquen aliances amb l'administració i les entitats del sector per oferir programes adaptats a les persones amb diversitat funcional i iniciatives per promoure l'activitat física entre els sectors més vulnerables. Des del Districte de les Corts s'està treballant per aconseguir aportar millors rendiments socials a totes les parts.

Si el que busqueu és natura, salut i instal·lacions esportives de qualitat aquest és el districte on heu d'anar a parar. Remeneu entre tota l'oferta i escolliu quina serà la vostra manera de posar-vos en moviment!

①

Parc Natural de Collserola

Adreça: Parc Natural de Collserola
(carretera de les Aigües)

Espai natural parcialment accessible per a persones amb mobilitat reduïda; ni el dipòsit d'aigües de Finestrelles, ni la Minieòlica, ni les bateries ho són.

Per a més informació, consulteu el Centre d'Informació del Parc Natural de Collserola: <https://parcs.diba.cat/web/accessibilitat/detall-equipament/-/contingut/176272/centre-d-informacio-del-parc>

Espai públic

© Quim Roser

Actualment, la serra de Collserola és un parc natural boscós, però no sempre ha estat així. A finals del segle XIX bona part del territori estava ocupat per masies i àrees agrícoles que es dedicaven principalment al conreu de la vinya. Al segle XX es va iniciar un procés d'expansió urbanística i d'abandonament agrícola que, lligat a un creixent ús del lleure, ha anat transformant profundament el paisatge. Per això es diu que Collserola ha estat escenari i suport de l'activitat humana i que el seu paisatge actual és fruit d'aquesta interacció històrica.

A mitjans del segle XIX Collserola comença a ser utilitzada per a l'oci. Es construeixen les primeres cases d'estiueig a les carenes barcelonines de la serra i noves carreteres que la travessen. Collserola deixa de ser

* Collserola ha estat escenari de l'activitat humana i el seu paisatge actual és fruit d'aquesta interacció històrica

barrera per convertir-se en lloc d'aplecs i fontades. A començaments del segle XX s'hi produeixen canvis destacats: la construcció de funiculars (Tibidabo, Vallvidrera), tramvia (Vallvidrera), carrilet (Mina Grott), ferrocarrils (Les Planes i Vallès) i de més carreteres locals. Tot plegat provoca un increment de l'ús de la serra com mai no s'havia vist. L'anomenat "pulmó verd" de Barcelona esdevé una zona ideal per fer esport, passejar i estar en contacte amb la natura.

4

La serra de Collserola té gairebé onze mil hectàrees, vuit mil de les quals van convertir-se en el Parc de Collserola el 1987 i van ser declarades parc natural el 2010. La zona protegida està gestionada pel Consorci del Parc de Collserola, que inclou la Diputació de Barcelona i els municipis de l'Àrea Metropolitana.

Fauna i flora

La flora del Parc Natural de Collserola és abundant i variada. Hi destaquen els alzinars, les pinedes, els boscos de ribera, així com els matollars i els prats. També hi ha zones de conreu i s'han catalogat més de dos-cents exemplars d'arbres singulars que destaquen per una o més característiques que els fan rellevants en comparació a la resta de la seva mateixa espècie.

* S'hi han detectat més de dues-centes espècies de vertebrats

Pel que fa a la fauna, s'han detectat més de dues-centes espècies de vertebrats entre les quals hi ha vint-i-vuit mamífers, cent noranta-un ocells, disset rèptils, deu amfibis i set peixos. Hi abunden les aus, entre les quals destaquen el pit-roig, la cadernera, el colom, l'esparver, l'aligot i la merla. Però l'animal més emblemàtic dels boscos de Collserola és el senglar, una espècie que en els darrers temps ha proliferat amb molta facilitat degut als recursos que troba en l'entorn urbà del parc.

5

Dipòsit d'aigües de Finestrelles. © Quim Roser

Dipòsit d'aigües de Finestrelles

El dipòsit d'aigües de Finestrelles és un punt ideal per veure llocs icònics de la ciutat, com el Camp Nou, l'aeroport del Prat o el nucli modern de Diagonal Mar. Es troba dins del camí de Finestrelles, un petit passeig que voreja la part alta del barri de la Mercè, i va de l'avinguda de Pearson a l'Hospital de Sant Joan de Déu. Recorrent-lo fins al dipòsit d'aigües descobrirem algunes vistes curioses de la ciutat. Així, tindrem una perspectiva peculiar del parc de Cervantes, o podrem copsar el creixement de la conurbació barcelonina, que ha anat engolint nuclis allunyats del centre, com el presidit pel Monestir de Pedralbes. Des del mirador que hi ha al davant del dipòsit la ciutat s'empetiteix, ja que el camp visual arriba des de Badalona fins a Castelldefels.

El dipòsit d'aigües de Finestrelles ofereix una perspectiva peculiar d'alguns llocs icònics de la ciutat

Minieòlica

La Minièolica de Collserola, en funcionament des del 2014, és un projecte pioner del pla per a la generació d'energia renovable i l'estalvi energètic impulsat per l'Ajuntament de Barcelona. Es basa en un sistema híbrid, format per una petita instal·lació eòlica i una sèrie de plaques fotovoltaïques, que té la capacitat de generar els watts suficients per il·luminar el camí de Finestrelles durant la nit.

Torre de vigilància contra els incendis. © Quim Roser

Bateries

La muntanya de Sant Pere Màrtir, situada dins el Parc de Collserola, ha actuat com a punt estratègic per a la defensa del pla de Barcelona i el Baix Llobregat. Durant la Guerra Civil, es van establir, a les muntanyes, punts de defensa antiaèria i una estació de radiotelegrafia. A més, la Generalitat de Catalunya va crear la Junta de Defensa Passiva amb la missió de construir refugis antiaeris per protegir-se durant els bombardejos sistemàtics contra la població civil. El principal grup de defensa antiaèria es va situar al Turó de la Rovira, mentre que, a Sant Pere Màrtir i a la muntanya de Montjuïc, es van instal·lar posicions de suport.

Exactament a Sant Pere Màrtir, dins del terme d'Esplugues de Llobregat però a tocar

Defensa antiaèria de Sant Pere Màrtir. © Quim Roser

Vista de la carretera de les Aigües. © Quim Roser

S'hi va construir una bateria antiaèria formada per tres bases de canó amb l'objectiu d'abatre els avions enemics

del districte de les Corts, es va construir una bateria antiaèria formada per tres bases de canó amb l'objectiu d'abatre els avions enemics, però la seva efectivitat va ser escassa i va funcionar més aviat com un element de dissuasió. Avui en dia encara s'hi poden observar restes de la presència dels reflectors i de la casamata, i dues de les plataformes defensives es poden visitar com a espais de memòria de la lluita per la defensa de la democràcia de Catalunya.

②

Parc de Cervantes

Any de construcció: **inauguració 1965**

Adreça: **avinguda Diagonal, 706**

 Espai parcialment accessible per a persones amb mobilitat reduïda; camins de terra, pujades i escales

 Espai públic amb horaris d'obertura

El parc de Cervantes és un espai verd amb grans àrees de gespa i camins amples. Va ser inaugurat el 1965 i duu el nom de l'escriptor Miguel de Cervantes, al qual es va dedicar una placa commemorativa dissenyada per Carme Hosta en el quart centenari de l'edició d'*El Quixot*.

El parc destaca per la nombrosa presència de diferents tipus de rosers. En total, hi ha més de quatre hectàrees ocupades per una col·lecció excepcional de més de deu mil rosers d'unes dues mil espècies i varietats diferents que, en el millor moment de floració —entre el maig i el juny—, poden arribar a presentar prop de cent cinquanta mil roses obertes alhora. Unes dues-cents trenta varietats diferents de rosers trepen sobre una gran pèrgola semicircular i la resta es troben

*

Es tracta d'un roserar de més de quatre hectàrees amb una col·lecció excepcional de més de deu mil rosers

agrupades en parterres. N'hi ha de dedicats a les espècies silvestres, d'altres als rosers híbrids antics, i d'altres als híbrids moderns. Cada any s'hi celebra el Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona.

Cal destacar també la presència d'arbres fruiters i de plantes aromàtiques. A més, hi ha dues escultures: *Rombes bessons* (1977), d'Andreu Alfaro, i un nu femení d'Eulàlia Fàbregas de Sentmenat: *Serenitat* (1964).

③

Parc de Can Rigal

Any de construcció: **2012**

Adreça: **avinguda d'Albert Bastardas, 23**

 Espai parcialment accessible per a persones amb mobilitat reduïda

 Espai públic amb horaris d'obertura

El parc metropolità de Can Rigal és una àmplia zona verda amb espais de lleure, una plaça vestíbul, una guingueta amb serveis públics, àrees de jocs infantils, àrea d'esbarjo per als gossos i diverses propostes que han sorgit de la participació activa del veïnat, que ajuda a consolidar aquesta àrea entre Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.

El seu eix principal, que travessa el parc de nord a sud i connecta els dos municipis, dona lloc a dues zones molt diferenciades: una de bosc mediterrani, amb pins i alzines, i una de prat, amb plataformes i plantacions geomètriques d'arbrat caducifoli. Són diversos els recorreguts que ofereix el parc i molts d'ells estan adaptats per facilitar l'accés a tothom.

El parc de Can Rigal és pioner en la incorporació de criteris ambientals i de sostenibilitat, especialment pel que fa a la vegetació, l'ús de l'aigua i el de materials reciclats i la regulació de l'enllumenat, ja que l'electricitat es genera amb plaques fotovoltaïques. D'altra banda, l'aigua de la pluja es recull superficialment i es canalitza i es retorna per capil·laritat a l'estrat vegetal. Per al reg directe, s'ha canalitzat l'aigua d'una mina que hi ha a l'Hospitalet.

El parc de Can Rigal acull part de la programació de la Jugatecambiental, un projecte dedicat a oferir un espai familiar, per a nens i nenes de totes les edats, on compartir jocs, experimentar i conèixer la natura, conscienciar-se sobre la sostenibilitat i aprendre valors.

4

Zona esportiva de la Diagonal

Equipaments: **espai esportiu urbà de la Bederrida**, **Club Esportiu Laietà**, **David Lloyd Clubs Turó**, **Esports UB**

Instal·lacions totalment accessibles per a persones amb mobilitat reduïda, tret d'Esports UB, que ho és parcialment (rampes pronunciades)

Serveis accessibles per a persones amb mobilitat reduïda

Espais públics i privats

© Quim Roser

© Club Esportiu Laietà

Als Corts hi ha nombroses zones on practicar una gran varietat d'esports *indoor* i *outdoor*. Destaquen les recentment inaugurades instal·lacions d'ús esportiu de l'**espai esportiu urbà de la Bederrida** (carrer de Pascual i Vila, 2), un espai pensat per fer esport de forma lliure i gratuïta. La proposta neix com a resposta a una demanada veïnal i s'hi poden practicar esports com el futbol, el bàsquet, l'atletisme o el tennis taula; a més, s'hi poden realitzar exercicis per millorar l'agilitat, la flexibilitat i la tonificació muscular.

Just sota d'aquestes pistes i tirant cap al municipi de l'Hospitalet de Llobregat, hi ha el **Club Esportiu Laietà** (carrer del Pintor Ribalta, 2-8), l'entitat que va portar el bàsquet a Catalunya i a Espanya. Fundat el

1922 de la mà d'uns exalumnes dels Escolapis, aquest club deu la seva existència al pare Eusebi Millán, qui, durant un viatge als Estats Units, va descobrir el bàsquet i va decidir practicar-lo amb els seus alumnes. Als anys trenta i quaranta el Laietà va ser un dels clubs capdavanters de l'esport de la cistella català: comptava amb figures de renom i va ser un dels primers a tenir un equip de bàsquet femení. Amb el temps, la competició va cedir espai a les activitats formatives i al si del club va néixer l'interès per altres esports. Primer l'hoquei, des del 1953, i ja més recentment d'altres com el futbol, el pàdel i el patinatge artístic.

Si pugem fins a l'avinguda Diagonal trobarem el club esportiu **David Lloyd Clubs Turó** (avinguda Diagonal, 673 - 685), en

un edifici que té una vinculació històrica amb el naixement del tennis a la ciutat de Barcelona, ja que es tracta de la seu històrica del Law Tennis Turó, fundat l'any 1905 i, en el seu moment, un dels clubs esportius més importants de la ciutat. Avui en dia, el David Lloyd Clubs Turó forma part d'una cadena de clubs esportius prèmium amb més de cent onze centres a tot Europa. S'hi poden practicar esports tan variats com el tennis, el pàdel, la natació, el fitnes i tot tipus d'activitats dirigides.

Finalment, a la mateixa Diagonal, però una mica més endavant, en direcció a Esplugues de Llobregat, hi ha les **instal·lacions esportives de la Universitat de Barcelona** (avinguda Diagonal, 695). Van ser creades l'any 2011 amb l'objectiu de posar

El tram de la Diagonal que es troba dins del districte de les Corts té diverses zones on practicar una gran varietat d'esports

a disposició tant de la comunitat universitària com de la ciutadania en general un equipament esportiu molt diversificat i amb una extensió considerable: en total, més de 100.000 m². Així, les instal·lacions d'Esports UB ofereixen piscina, pistes de tennis i pàdel, sales d'activitats dirigides i de condicionament físic, camp de futbol amb gespa artificial, camp de rugbi, pavelló poliesportiu i pista d'atletisme, entre d'altres.

5

Reial Club de Polo de Barcelona

Any de fundació: 1897

Any de construcció: inauguració 1932

Adreça: avinguda del Doctor Marañón, 19-31

Esports practicables: polo, tennis, hoquei sobre herba, hípica, pàdel

Instal·lacions totalment accessibles per a persones amb mobilitat reduïda

Serveis accessibles per a persones amb mobilitat reduïda

Espai privat, entrada al recinte de pagament

© Reial Club de Polo de Barcelona

El Reial Club de Polo de Barcelona va ser el primer club d'aquest esport que hi va haver a l'Estat espanyol. Va ser fundat el 1897 per un grup de joves aficionats, encapçalats per Enrique Ibarrola, amb l'objectiu de fomentar el polo i l'afició a les activitats hípiques. A començament del segle XX el club es va obrir a noves disciplines, com l'hoquei i el tennis, que actualment és l'esport més practicat entre els seus prop de 10.500 socis. Anys més tard, cap als noranta, s'incorporà una nova disciplina esportiva amb força èxit, el pàdel.

El club ha estat seu de grans esdeveniments internacionals, com el Campionat del Món d'Hoquei (1970), la Copa d'Europa de Clubs Campions d'Hoquei (1978 i 1980), les proves hípiques dels Jocs Olímpics de Barcelona

* El club destaca tant pels tornejos internacionals que ha organitzat com per la seva implicació en les celebracions de la ciutat

(1992) —va ser l'única instal·lació privada que va acollir una competició olímpica—, i el Torneig Preolímpic d'Hoquei (1996), entre d'altres. També organitza competicions com el Torneig Internacional d'Hoquei de Reis, el Torneig Internacional de Polo o el Concurs de Salts Internacional. I no s'oblida del vessant social com ho demostra la seva implicació en el Torneig i la Lliga Hockey Plus, competicions d'hoquei herba per a persones amb discapacitat intel·lectual.

6

Les Corts skatepark

Any de construcció: 2014

Adreça: jardins d'Àurea Cuadrado

Espai parcialment accessible per a persones amb mobilitat reduïda; accessible a partir de rampes i camins

Espai públic amb horaris d'obertura

© Quim Roser

L'anomenat *skate* és un esport que consisteix a desplaçar-se per terra sobre un monopati realitzant piruetes i trucs a l'aire. Emparentat amb el surf i sorgit en l'àmbit de la cultura urbana, val a dir que l'any 2016 el Comitè Olímpic Internacional va aprovar la incorporació d'aquesta pràctica esportiva en el programa dels propers Jocs Olímpics de Tòquio 2020, que se celebraran l'any 2021 pel tema de la Covid-19.

Davant la creixent demanda dels *skaters*, l'Ajuntament de Barcelona va habilitar dos espais per a la pràctica d'aquesta disciplina el 2014: un a la Mar Bella i un altre a les Corts, i el 2015 en va crear un tercer a la via Favència. L'*skatepark* de les Corts té una superfície total de 2.200 m² i està situat als jardins d'Àurea Cuadrado. Es tracta d'una *skateplaça* amb for-

* La ciutat de Barcelona ha estat considerada la meca europea de l'*skate*

ma poligonal orientada a la pràctica de l'*street*, l'estil de carrer, ja que imita els espais que es podrien trobar en qualsevol entorn urbà. El parc està fet de ciment i el caracteritzen les parets d'acer envellit. Hi ha nombrosos plans inclinats, caixes i rails, *manual pads* de diverses alçàries, una minipiràmide i una rampa sota del pont on es poden fer *wallrides*, és a dir, patinar per una superfície amb un grau proper al vertical, entre d'altres. Dins del món dels *skaters* està considerat un bon lloc per als principiants d'aquest esport.

7

Camp Nou

Any d'inauguració: 1957

Adreça: carrer d'Àrístides Maillol, 12

Esports practicables: Futbol

Instal·lacions parcialment accessibles per a persones amb mobilitat reduïda (accessos adaptats i zones habilitades per a cadires de rodes)

Serveis accessibles per a persones amb mobilitat reduïda

Per a més informació, consulteu: Accessibilitat | Canal Oficial FCB i Preguntes freqüents. Està adaptat el Camp Nou a les necessitats de persones amb discapacitat física?

Entrada de pagament

© Quim Roser

© Quim Roser

El Camp Nou és l'estadi on juga el FC Barcelona. Va ser inaugurat el setembre del 1957 i el seu nom original fou el d'Estadi del Futbol Club Barcelona, però ràpidament va adoptar el nom de Camp Nou pel fet de substituir l'antic camp de les Corts, que va ser el terreny de joc del club entre 1922 i 1957. L'antic camp es trobava limitat pel que actualment són els carrers de Vallespir, travessera de les Corts, Numància i Marquès de Sentmenat.

El Camp Nou és un símbol de la ciutat de Barcelona que ha acollit no només partits, tornejos i competicions esportives, sinó també festivals, grans concerts i esdeveniments emblemàtics de la ciutat. L'estadi, la primera pedra del qual es va posar el 1954, va ser concebut pels arquitectes Francesc

El Camp Nou és l'estadi amb més capacitat d'Europa, amb 99.354 espectadors

Mitjans i Miró i Josep Soteras i Mauri, amb la col·laboració de Lorenzo García-Barbón, fa quaranta-vuit metres d'alt, ocupa una superfície total de 55.000 m² i presenta elements innovadors, com l'ús del formigó armat o la tribuna amb coberta suspesa a l'aire. El recinte inclou altres equipaments, com el Palau Blaugrana o una pista de gel.

Actualment, està pendent d'execució el nou Espai Barça, un projecte elaborat conjuntament pel FCB, l'Ajuntament i el veïnat de les

Corts que preveu una renovació total de l'entorn. Ja s'ha tirat endavant la demolició del Miniestadi. El pla inclou un nou Palau Blaugrana i una pista de gel, l'ampliació i millora del Camp Nou i una reurbanització de l'àrea que permeti integrar i obrir les instal·lacions al barri. El projecte preveu 32.000 m² d'espai verd públic i un nou model de mobilitat que millori la convivència entre assistents i habitants els dies de partit.

La popularitat del Camp Nou es deu a la fama internacional del FCB, que va ser un dels fundadors de la Lliga espanyola de futbol el 1928 i que actualment és un dels equips amb més trofeus del món, amb més de cent setanta mil persones sòcies. A més del futbol, disposa de quatre seccions professionals més: bàsquet, handbol, hoquei

patins i futbol sala. A banda, el club també té onze seccions amateurs en altres disciplines esportives.

A banda de les instal·lacions específicament esportives, al recinte del Camp Nou també n'hi ha d'altres que acullen activitats de formació, gestió i administració del club. En destaca la Masia de Can Planes, un antic mas construït l'any 1702 que, entre el 1979 i el 2011, va funcionar com a residència d'aquells joves jugadors que tenien el domicili familiar lluny de Barcelona. Als jardins de davant de la Masia hi ha diverses escultures, com ara la de *L'Avi del Barça*, de bronze, obra de Josep Viladomat, que va inspirar-se en el dibuixant i caricaturista Valentí Castanys, el creador de la vinyeta d'aquest personatge.

8

Equipaments esportius municipals: CEM Arístides Maillol, Pavelló Poliesportiu Municipal l'Illa i CEM Les Corts

Instal·lacions totalment accessibles
per a persones amb mobilitat reduïda

Al CEM Les Corts, senyalística en Braille als botons
de l'ascensor i la plataforma elevadora

Al CEM Arístides Maillol, dispositiu d'emergència
amb senyal acústic i mapes en Braille

Al CEM Arístides Maillol, dispositiu d'emergència
amb senyal lluminós

Serveis i vestidors accessibles per a persones
amb mobilitat reduïda

Entrada de pagament

CEM Arístides Maillol. © Quim Roser

9

Jardí vertical Josep Tarradellas

Any d'inauguració: 2013

Adreça: carrer del Marquès de Sentmenat, 96

Visible des d'un espai totalment accessible
per a persones amb mobilitat reduïda

Espai privat

© Quim Roser

El districte de les Corts disposa de diferents equipaments municipals esportius que permeten la pràctica de tota mena d'activitats esportives. En mostrem tres:

Al **Centre Esportiu Municipal Arístides Maillol** (carrer de Martí i Franquès, 19-21) hi trobarem una pista poliesportiva especialment indicada per a practicar futbol i futbol sala, així com l'Escola de Futbol Arístides Maillol, ideal per iniciar-se en la pràctica d'aquest esport.

El **Pavelló Poliesportiu Municipal l'Illa** (carrer de Numància, 141) es va crear l'any 1992 per acollir les activitats esportives de les diferents entitats del districte. Disposa d'una pista de futbol sala i handbol, una pista de bàsquet, tres pistes de minibàsquet,

tres pistes de voleibol horitzontals i una pista central de voleibol. Aquesta diversitat d'espais permet que, a més dels esports esmentats, s'hi puguin realitzar tota mena d'activitats esportives interiors. Actualment, el Club Joventut les Corts és l'entitat gestora d'aquest espai.

Finalment, el **Centre Esportiu Municipal Les Corts** (travessera de les Corts, 252) ofereix múltiples opcions en les seves instal·lacions: més de dues-centes activitats setmanals de fitness i esports d'interior, pistes poliesportives i piscines cobertes, amb zona de spa. És també la seu de l'Associació Esportiva les Corts, una entitat sense ànim de lucre nascuda el 1976 per tal de fomentar l'esport entre la ciutadania com a element socialitzador. Actualment, el CEM Les Corts està gestionat per Holmes Place.

El jardí vertical Josep Tarradellas sorgeix com una acció dins del programa de remodelació de parets mitgeres que promou l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu de resoldre discontinuïtats que, sovint, apareixen en el teixit urbà construït. En enderrocar-se una antiga edificació, a la confluència dels carrers de Berlín i del Marquès de Sentmenat, va quedar al descobert una paret mitgera que s'ha convertit en un sorprenent espai verd.

Els jardins verticals són murs vegetals que es poden trobar en entorns urbans. Tenen una estructura on la vegetació s'organitza a través de jardineres i sistemes modulars que, successivament, formen un element vertical, sense reemplaçar la funció del material d'acabat de la façana.

El jardí vertical funciona com un enorme pulmó d'uns 250 m²

El jardí vertical consta d'una estructura metàl·lica que fa de suport amb diversos balcons que sustenten les plantes. Als diferents nivells de l'estructura es troben distribuïdes instal·lacions de caixes niu pensades per a les aus.

El jardí vertical funciona com un enorme pulmó d'uns 250 m² que s'encarrega de netejar l'aire de pols, fums i contaminació, i que potencia la biodiversitat urbana creant un nou ecosistema i generant un benefici social i ambiental per al barri i la ciutat.

10

Circuit esportiu de l'avinguda Diagonal

Any de construcció: **2018**

Adreça: **avinguda Diagonal (cantó muntanya), des de la plaça Francesc Macià fins a Esplugues de Llobregat**

Espai totalment accessible per a persones amb mobilitat reduïda

Espai públic

© Quim Roser

El circuit esportiu de l'avinguda Diagonal discorre per tota l'avinguda entre la plaça de Francesc Macià i Esplugues de Llobregat: en total, més de 3.500 metres de recorregut. És un espai públic urbà a l'aire lliure on es poden realitzar diferents pràctiques esportives accessibles: té un circuit fitnes fins al parc de Cervantes per córrer, caminar i fer exercici en màquines exteriors i, a més, és un circuit per a bicicletes que recentment s'ha allargat fins a Esplugues. Aquest nou tram forma part de la xarxa Bicivia, un entramat de carrils bici que unirà tota la metròpoli barcelonina amb nou grans eixos pedalables. L'objectiu és millorar la connectivitat a peu i en bicicleta a l'eix del Baix Llobregat i contribuir a la promoció de la mobilitat sostenible i dels hàbits saludables.

Es tracta d'un equipament que ofereix més de 3.500 metres per practicar tota mena d'activitats esportives

El circuit disposa d'un traçat segregat perquè les persones vianants hi puguin circular sense cap mena d'entrebanc. Al llarg del recorregut hi ha diverses zones d'estada amb la presència de bancs, cadires, papereres i aparcabicicletes. A més, s'hi han instal·lat tanques i baranes, així com punts d'enllumenat nocturn per tal de garantir-ne la seguretat. Tot l'equipament està senyalitzat i ofereix informació i recomanacions per a la pràctica de l'esport.

11

Reial Club de Tennis Barcelona

Any de fundació: **1899**

Any de construcció: **inauguració 1953, remodelacions constants**

Adreça: **carrer de Bosch i Gimpera, 5-13**

Esports practicables: **tennis, minitennis, futbol, pàdel, gimnàs**

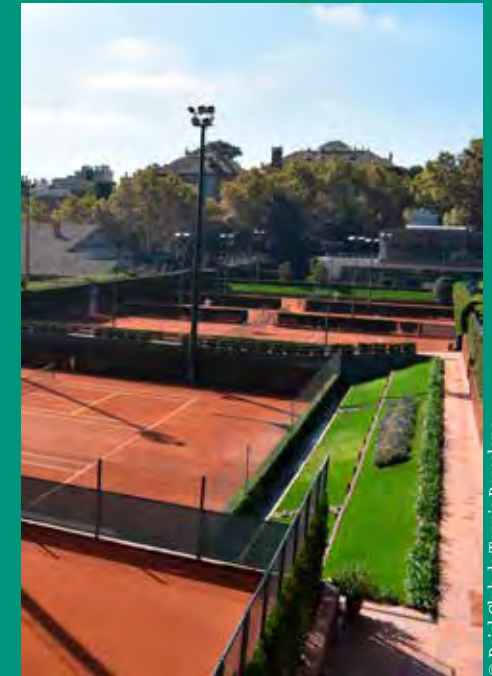
Instal·lacions parcialment accessibles per a persones amb mobilitat reduïda. Accés alternatiu i recorregut accessible, tret d'a la planta superior de les pistes de pàdel, el vestuari i la perruqueria femenins

Serveis accessibles per a persones amb mobilitat reduïda

Espai privat, entrada al recinte de pagament

© Reial Club de Tennis Barcelona

El tennis neix a Anglaterra al segle XVI, quan un joc francès que es jugava amb la mà passa a jugar-se amb raqueta. L'esport es va popularitzar arreu d'Europa, també a Catalunya, al segle XIX.

L'apogeu econòmic generat per la Primera Exposició Internacional de Barcelona, el 1888, va fer que moltes famílies estrangeres s'instal·lessin a la ciutat i que hi fessin arribar l'afició a alguns esports. Així, el 1899 diverses famílies angleses van fundar el Barcelona Lawn Tennis Club, l'embrió de l'actual Reial Club de Tennis Barcelona. Primerament, el tennis era practicat sobretot per europeus residents a la ciutat, però l'interès dels barcelonins i les barcelonines per aquest esport va anar creixent i el popularment conegut com a "club dels an-

glesos" va obrir les seves portes als locals, malgrat que en els estatuts originals només permetien un 10% de socis "estrangers", terme que es referia als no anglesos.

La seu del RCTB es troba a Can Canet de la Riera, una masia medieval que representa un magnífic exemple de rehabilitació. Destaca per l'estructura típica d'una planta basilical i les finestres rematades per arcs de mig punt. La remodelació de la sala d'estar, dissenyada per Federico de Correa Ruiz i Alfons Milà i Sagnier, va guanyar un premi FAD.

L'any 1953, Carles Godó va posar-hi en marxa un torneig, ara anomenat Barcelona Open Banc Sabadell, que s'ha convertit en un dels principals esdeveniments esportius de la ciutat.

Un barri en moviment

Aquest recorregut ha volgut presentar dos espais ben diferenciats relacionats amb l'esport. D'una banda, una visió històrica del naixement dels clubs esportius que van suposar l'arribada de diferents disciplines esportives a la nostra ciutat. De l'altra, el fet de posar en valor el paisatge que conjumina la ciutat i la natura per tal de revaloritzar l'entorn més proper com a espai públic a disposició dels ciutadans i ciutadanes. Sovint natura i cultura són presentades com dues realitats contraposades, però els diferents espais públics visitats són una mostra de com la petjada humana ha modificat l'entorn per tal de convertir-lo en un espai més accessible i agradable, al mateix temps que aquesta intervenció humana no ha deixat de vetllar per la preservació i conservació de la zona verda de la ciutat.

Ha quedat palès que la introducció del tennis, el bàsquet o el futbol es deu, d'una banda, a una burgesia —sovint estrangera— que volia gaudir del seu temps d'oci practicant els mateixos esports que la resta d'Europa, i, de l'altra, al vincle que els diferents clubs han mantingut amb la ciutat acollint festivitats, competicions o esdeveniments socials emblemàtics de Barcelona. La contribució d'aquestes entitats és innegable, però sorprèn que, encara avui en dia, la majoria d'aquests clubs mantinguin aquest

element de distinció que els allunya d'esdevenir centres plurals, diversos i populars. Tanmateix, s'ha de matisar que els diferents clubs esmentats al llarg de la ruta han anat adaptant-se als nous temps: han introduït seccions femenines, escoles de formació obertes a tots els infants i equips per a persones amb diversitat funcional. Així mateix, molts d'ells tenen una secció solidària que recapta fons amb finalitats ètiques.

Ara bé, la veritable democratització de l'esport la trobem en els entorns naturals que estan oberts a tothom i pensats per garantir un model de ciutat més sostenible i equitatiu. L'aposta per traçar nous carrils bici que uneixin les Corts amb la resta de districtes, i amb les poblacions veïnes, ens parla d'un model urbanístic basat en criteris de sostenibilitat i hàbits saludables, que també pren forma a través de les iniciatives d'autosuficiència en termes energètics i en la cura i atenció que es dona a tots els espais verds del districte. Sigueu benvinguts i benvingudes a explorar cadascun d'aquests racons, sortiu de casa i gaudiu movent-vos per les Corts! Us convidem també a consultar els següents recursos:

- *Catàleg de parcs i jardins de Barcelona*
- *Itineraris Les Corts. Els espais verds*, Lluís Bou. Ajuntament de Barcelona, 2006.

Bicivía entre Barcelona i Esplugues de Llobregat. © Quim Roser

Collserola, un lloc ideal per a la pràctica de l'esport. © Quim Roser

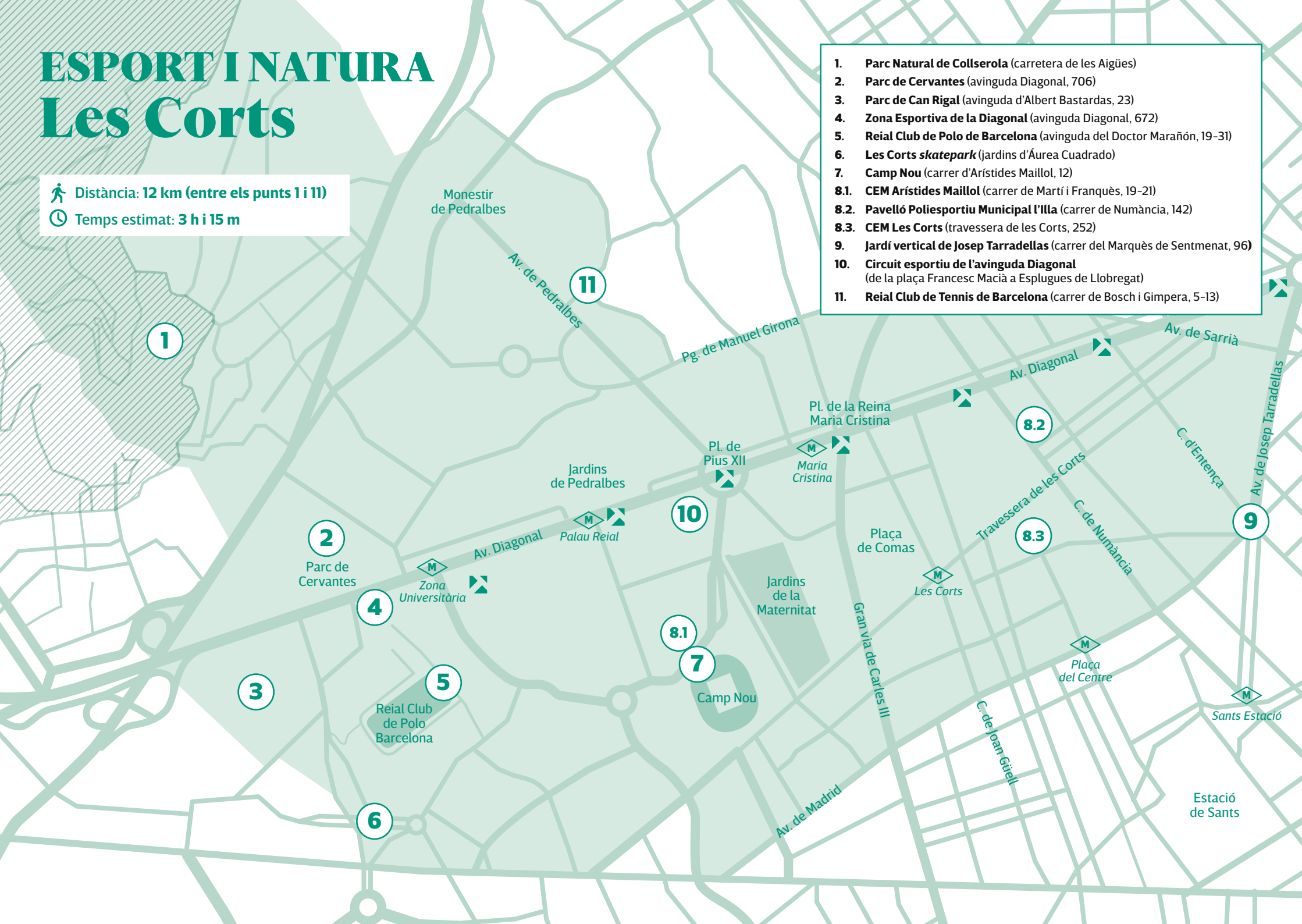
ESPORT I NATURA

Les Corts

 Distància: 12 km (entre els punts 1 i 11)

 Temps estimat: 3 h i 15 m

1. **Parc Natural de Collserola** (carretera de les Aigües)
2. **Parc de Cervantes** (avinguda Diagonal, 706)
3. **Parc de Can Rigal** (avinguda d'Albert Bastardas, 23)
4. **Zona Esportiva de la Diagonal** (avinguda Diagonal, 672)
5. **Reial Club de Polo de Barcelona** (avinguda del Doctor Marañón, 19-31)
6. **Les Corts skatepark** (jardins d'Àurea Cuadrado)
7. **Camp Nou** (carrer d'Aristides Maillol, 12)
- 8.1. **CEM Aristides Maillol** (carrer de Martí i Franquès, 19-21)
- 8.2. **Pavelló Poliesportiu Municipal l'Illa** (carrer de Numància, 142)
- 8.3. **CEM Les Corts** (travessera de les Corts, 252)
9. **Jardí vertical de Josep Tarradellas** (carrer del Marquès de Sentmenat, 96)
10. **Circuit esportiu de l'avinguda Diagonal** (de la plaça Francesc Macià a Esplugues de Llobregat)
11. **Reial Club de Tennis de Barcelona** (carrer de Bosch i Gimpera, 5-13)

**Districte de
les Corts**